

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Social

اجتماعی

نشریه پیشرو شماره ۴۴

بریالی

۱۳ اگست ۲۰۱۲

جای "نورانی" تا سال ها پر نخواهد شد

فکر می کردم گذر زمان می تواند بار سنگین از دست دادن عزیزی را کمتر کند. اما شاید سالها نیاز است تا اندوه از دست رفتن "داد نورانی" اندکی کم شود. "نورانی" چندین سال معلم من بود. یکسال گذشت اما هنوز هم احساس می کنم که چند لحظه پیش به من گفته اند که نورانی دیگر نیست. شنیدن این خبر در لحظات اول ناراحت کننده بود اما بعد از گذشت یکسال فکر می کنم این خبر بیشتر نگران کننده است تا ناراحت کننده.

نگران کننده است چون در زمانی که عده ای به جان و مال این مردم تاخته اند و به طفل و کلان این کشور رحم نمی کنند، حضور او در محافل سیاسی قوت قلبی بود برای کسانی که به دنبال نشانه هائی از سیاست مدافع حقوق مردم بودند. یکسال است که مردم رنجیده کمتر صدائی را از رسانه های افغان در دفاع صادقانه از خود می شنوند. مردم رنجیده در چند سال اخیر با شنیدن صدای "داد نورانی" قوت قلبی می گرفتند و او را مدافع خود می دانستند. روزی با زنده یاد "نورانی"، سوار بر تکسی به جایی می رفتیم و در جریان راه با هم درباره مسایلی صحبت می کردیم. راننده تکسی که مرد میانسالی بود، با دقت به ما نگاه می کرد و به حرفهای ما گوش می داد. راننده تکسی با شک و تردید به "نورانی" گفت:

"صدای شما آشناست. فکر می کنم صدای شما را خیلی شنیده ام." "داد نورانی" هم توضیح داد که شاید در رادیو شنیدی چون من گاهی با رادیوها مصاحبه می کنم. راننده وقتی که نام "نورانی" را شنید با خوشحالی و احساسات گفت: "بسیار می خواستم شما را از نزدیک ببینم. این آرزوی من بود چون هر وقت از این وطن فروشان خسته و ناامید می شوم، با شنیدن حرفهای شما به روشنفکران و طم امیدوار می شوم." آن روز را هرگز فراموش نمی کنم که برای مدت طولانی راننده تکسی از گرفتن کرایه از کسی که او را مدافع حقوق خود و امثال خود می دانست خودداری کرد.

نگران کننده است چون وقتی در زمان تبلیغات سیاست های زهرآگین از هر طرف برای یافتن تعریف درست و درک مسایل با مشکل روبرو می شوم، دیگر "داد نورانی" نیست که ابعاد گنگ مسأله را برایم تشریح کند. افراد

بیشماری مانند من منتظر بودند تا بدانند "داد نورانی" درباره مسایل روز چه نظری دارد. در روزگاری که "دهه تحول" قرار است زندگی سیاسی و اجتماعی این مرز و بوم را تغییر بدهد، جای خالی او نگران کننده است. با گذشت یکسال فهمیدم که از دست دادن "نورانی" در کنار اندوهی که برجای گذاشت، نگران کننده بوده است چون شماری از مدعیان دروغین دفاع از حقوق زحمتکشان بعد از رفتن او به شادی پرداختند چون در گمانشان دیگر کسی نیست تا روبه رویشان قد علم کند و سیاست های عوام فریبانه شان را رسوا کند. "داد نورانی" رفت اما شماری از شاگردانش را می شناسم که می توانند از نگرانی از دست رفتن او بکاهند. کسانی که می کوشند مانند او صدای محروم ترین انسان های جامعه باشند. کسانی که می خواهند در کنار مردم برای رسیدن به جامعه ای انسانی و عاری از ظلم طبقاتی مبارزه کنند.